

Βλέποντας ἐμείνους δίους
τοῦ παπποῦ τοῦ ἀποστόλου,
ποῦ ἔζητοῦσαν ἀρχηγό,
εἶπα θλιβερά κ' ἐγώ :
γέρο δολοφονημένε,
ποῦσαι νὰ τοῖς ὄψῃ, καὶ μένε.

Πολλὰ πρὸς τούτους ἔλεγε κ' ὁ Νότιος ἐκεῖ πέρα,
κ' ὁ μὲν κ' ὁ δὲ διάσπασιν τοῦ κόμματος μαγεύει...
κ' ἦταν ποῦ λές Κυριακῆ, Πεντηκοστῆς ἡμέρα,
ὅπου τὸ Πνεῦμα, Φασουλῆ, ἴσους μαθητὰς κατέβη,
κ' ἄρχισαν τότε νὰ λαλοῦν ποικίλας γλώσσας ἕνας...
ἔτσι κ' αὐτοὶ φωνοίστηκαν καὶ μ' ὄψεις ἐξημμένας
Ἑλλάγων Ζαημοσι,
Ρωμαῖσι καὶ Γαλιταῖσι,
μὰ καὶ Μανρομχαλισι,
κ' ὀλίγων Καραπανισι,
ἐγὼ δὲ τότε Γαλιταῖσι
πρὸς δίους εἶπα : σαπρισί.

Ἐκεῖ παρῆν ὁ Σίλκενος μαζί μὲ τὸν Περίδαν,
κ' οἱ Σύμβουλοι τοὺς εἶπανε πὸς ἀρχηγὸ δὲν βρῆκαν.
Τότε λοιπὸν ἄνεκραζαν μ' ἕνα μονάχα στόμα,
πὸς ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος ἐπιθυμοῦν τὸν Ρώμα,
ποῦ τὰ παρ' ὄλων λακρευτός...
ἂν ὅμως ἀρνηθῆ κ' αὐτός,
τότε νὰ ποῦν σ' ὅταν Βασιλῆ τὴν ἐλογῆ νὰ κἀνη
καὶ τὸν διάδοχο νὰ βρῆ τοῦ γέρον Ντεληγιάνη.

Τὸν Ρώμα τὸν παρακαλοῦν μὲ παρακάλα τόσα,
ὅμως δὲν συγκαίεται,
σ' ὄλους ρητὰς ἀρνεῖται,
γὰρ εἶναι κ' ἀρετιάνθρωπος καὶ τῆς τετρακόσα,
καὶ μόνον γὰρ τὴν ἄρνησιν ἐκείνην, τραγοῖνην,
νομίζω πὸς θὰ τοῖς πρῶτος διδάχος νὰ γένη.

Τὸ στόμα πὸς παραλαίει
τοῦ κατενὸς σωτήρος,
καὶ τὸ δ' ἁμάξια, Φασουλῆ,
τρέχουν ἀπὸ ρυτίδος ;

Μὴν ἦλθαν περιηγηταὶ σ' ἴση πόλιν τῆς Παλλάδος
ν' ἀποπαιμάσουν λειψανα τῆς παιδαῖς Ἑλλάδος ;
Ἄν ἦλθαν περιηγηταὶ νὰ δοῦνε Παρθενώνας
κ' ἀθλητικοὺς ἀγῶνας.

Μόνον καρτόσις πηλαλοῦν καὶ σταματοῦν σ' ὅτου Ράλλη,
καρτόσις πάνε σ' ὅτου Σκουῆ σ' ὅτου Μανρομχάλη.

Καρτόσις σ' ὅτους ἐπιφανεῖς,
τοῦ κόμματος τοῦ στέλους,
καὶ μεταφέρουν συγγενεῖς,
καὶ μεταφέρουν φίλους.

Καρτόσις πάνε κ' ἔρχονται μὲς σ' ὅταν Ρωμητὸν τὸ κράτος,
ἢ κρῖος τὸ Βασίλειον ποδοῖ δὲν κατεπτόει...
μὰ μὲς σ' ἴση κίνισι κ' ὁ Βασιλῆς τρεχάτος
ἔρψαι μ' αὐτοκίνητο μὲς ἀπὸ τὸ Τατό.

Καὶ χασομέρηδων φευγὰ
'δαμόνις πολλῶν αὐτῶν,
κ' ὅπως ἐκείνος ὁ Βορῆς; ἀρπαξὴ τῆν Ὁρειθισιαν
ἔτσι καὶ γάκογιτες πολλοὶ
'περῆμεναν, βρὲ Φασουλῆ,
'ν ἀρπάξουν τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ Ράλλης ἐσυμφώνησε μετὰ τοῦ Κυριακούλη,
δὲν βλέπει μὲς σ' ἴη Βολεῖ μᾶθρο τοῦ πένθους χρωῖμα,
καὶ πῆρ ἀπὸ τὸν Δούναρη καὶ πῆρ ἀπὸ τὸ Σούλι
μᾶς ἔραστον ἂν βρέθηκε διάδοχος ἀνώμα.

Πατινὰ ἔκ' σ' ἴσην Κωρῶνα,
ποῦ θὰ μείνῃ σ' ὅταν αἰῶνα.

Φ. —

Μὲ λαγοῦθα καὶ βιολόμ
τὴν Κωρῶνα τραγοῦδομε...
ἔβγα ἄλλο, Βασιλῆ,
νὰ μᾶς δῆς καὶ νὰ δὲ δοῦμα.

Σὲ παρακαλῶ κ' ἐγὼ
σὺ τὸν κόμπο νὰ ξεμπλέξῃς,
σὺ νὰ βρῆς τὸν ἀρχηγό,
σὺ μονάχος νὰ διαλέξῃς.

Π. — Τοῦ Παλαῖου σου τὴν μαμῆ σὺν ἔσπειλες σ' ὅτου Ράλλη
ἐγέλασε σ' ὅτου Ἑλλῆνας νῆα χαρὰ μεγάλη.
Πάλι τὸ κρῖος σήμερα πηγαίνει σ' ἴσην ἐντέλεια
καὶ σὺ πηγαυοῖς μὲς ἀπὸ τὴν Λεκέλια.

Σὺ κρῖνε σὺν πρῶστῆρος τοῦ κάθε πρῶστῆρου...
πᾶσι τῆς νέας κρῖσεως καὶ τοῦ τῶ σαράμ,
κ' ὁ Ράλλης ἐκατάφερε τοὺς ὄψουρους τοῦ γέρον
νὰ μείνουν εἰς τὰς θέσεις τω, κ' αὐτὸν τὸν Γουναράκη.

Φ. — Τὸν κατάρφει καὶ τούτων... σ' ἴση ἀρχῆ κ' οἱ δὲ πιαστῆ-
κ' ἔταν εἰς τοῦ Κυριακούλη τῆς ἂν ἄνταυθῆκαν, [κα.
σκηθραπὸς ὁ Γουναράκης δὲν χατέρισε τὸν Μῆτισο,
κ' ἔφυγε καθὼς μοῦ λένε μὲ θυμὸ καὶ μὲ καπρίτσο.

Πλῆρ ἢ σκέρις ἢ δευτέρα
πᾶσις πρῶτης σοφαστεῖς,
καὶ παντοῦ σαλιῆς ἢ φῆμη πὸς μὰ βίετα κατ' ὄβιον
ἔκανε τὸν Γουναράκη πάλιν τῶν Οἰονορμῖων.

Σάλος κρῖσεως σοφῶδς,
κάθε λέων ἐβραχῆθ...
ποῖος ἀρθιος ἰδρῶς
γὰ διαδοχὰς ἔχρῆθ.

Πλῆρ ἐπέστειρε τὴν κρῖον ἕνα τέλος ἐντέλει,
κ' ἀρχηγὸς ὁ Ράλλης ἔστη...
Βασιλῆ μου, δὲν μοῦ λές,
κάνει σ' ὅτου Τατό ἔσση ;

Π. — Τὴν σωτηρίαν ἀπὸ Σα τὰ πλήθη καρτεροῦν,
κ' ἂν Ἑρακλῆις μὲ ρόπαλα τὸ Στέμμα σου φρουροῦν,
μὲς σ' ὅτου κρῖσεῖς τὰς πολλὰς
διὰ χειρὸς γενναῖας
ἀπόκνευε τὰς κεραιὰς
τῆς Ὑδρας τῆς Λαγναῖας.

Σ' ὅτου πρόγραμμα πιαστῆκαν μὲ τὸν φορηδὸ Ράλλη
κ' ἀπίθανον δὲν εἶναι νὰ τρέξῃ κρῖος κ' ἄλλο.
Τὴν νύκτ' ἄν τὸ Τατό σ' ἔρεφανε-περδὸ !
ἴλοι γυρεῖται ἕνα κ' ὁ Καραπῆνος ὄδο.
Ἄν θέλει τὴν Παυδαῖαν ὁ Νότιος, ἐπειδὴ
καλὰ μελετημένο δὲν εἶναι τὸ παιδί.
Μὰ μῆτε τῶν Ναυτικῶν δὲν δέχεται καθόλου,
γὰρ δὲν εἶναι Τόγγο νὰ ἔξῃ τὰ τοῦ Στόλου.

Κάνε νὰ λειψῇ γρήγορα τὸ τόσο ρεμπελῶ,
σὺ εἰ καὶ τὸν κυρίαρχον κ' ἐμῆια τὸν πεινῶντα,
καὶ τὸ Κουβέρο στήριξε τὸ νῆο τὸ παλῆρ,
κ' ἕνα χαρτοφυλάκιον ἄς δώσουν καὶ σ' ὅτου Νότια.

Ἄς πανθὴ κινῶν φοβερός
μὲ μπύμπαις, βρόντους κ' ἄστραπῆς...
σῆκνον πὸς φθίνει κ' ὁ κιαρός,
ποῦ σ' ὅτου λουρετὰ θὰ ξαναπᾶς.

Ἀπὴν τὴν ὄραν, Ἑλλῆνας, ποῦ χαίρῃ ἢ ὄλγα μάννα,
μᾶθετε πὸς τὸν Ράλλη σας τοῦ χᾶλασον τὰ πᾶνα
μὲ σύγχρουν παραίτηριον οἱ τρεῖς τοῦ Ντεληγιάνη...
ὁ Βασιλῆς νᾶναι καλὰ κ' αὐτὸς τὸ ξαναπᾶνε.